

[Handelsministeren.]

1970-71. Der var i kommissionen alvorlige betænkeligheder ved at skulle fremkomme med en delbetænkning med forslag herom inden for en frist, som ikke ville give kommissionen mulighed for at foretage en samlet vurdering af forbrugerens stilling således som forudsat i kommissoriet.

Det er vel ikke forkert at sige, at der på grund af dette tidspres ikke blev tilstrækkelig tid for forbrugerkommissionen til virkelig at kulegrave disse problemer. Betænkningen kom da også til at fremtræde med ikke mindre end 3 mindretalsudtalelser, hvori store dele af kommissionen tog afstand fra nogle af de grundlæggende bestemmelser i forslaget. Jeg tror nok, at lidt længere og lidt rimeligere tidsfrister for arbejdet ville have åbnet mulighed for, at de forskellige synspunkter kunne have været bøjet mod hinanden, således at der var fremkommet et lovforslag, som i højere grad kunne have opnået bred tilslutning.

Men hertil kommer — og det er måske det væsentligste — at siden 1971 har vi gennemført en række love med forbrugerbeskyttende sigte, som indeholder elementer, der netop indgik i forbrugerkommissionens forslag til mærkningslov; der må altså ved udarbejdelse af et nyt forslag til mærkningslov tages højde for den senere tilkomne forbrugerlovgivning.

På denne baggrund kan jeg ikke finde det nu fremsatte lovforslag egnet til gennemførelse i den foreliggende form. Der må foretages fornyede overvejelser og drøftelser, før vi kan komme videre på dette område.

Men i erkendelse af, at der foreligger et udtalt behov for snart at få gennemført den væsentlige udvidelse af forbrugerbeskyttelsen, som jeg er enig i en mærkningslov vil indebære, har jeg iværksat de overvejelser og drøftelser, som må gå forud for et lovforslags fremsættelse. Allerede i efteråret 1973 blev der på den daværende socialdemokratiske regerings initiativ arbejdet med disse problemer. Der foreligger derfor et godt grundlag for de videre overvejelser, som vil kunne afsluttes så betids, at lovforslag kan fremsættes i begyndelsen af folketingsåret 1976-77.

Regeringen agter således at fremskynde arbejdet så meget som muligt, men det vil ikke være videre nyttigt at sigte mod frem-

sættelsen af lovforslag førend i begyndelsen af folketingsåret 1976-77. Uanset om en lov kunne vedtages i indeværende samling, ville det ikke være administrativt muligt at lade den træde i kraft før i løbet af 1977. Administrationen er efter lovforslaget overladt til monopoltilsynet, og dette vil belaste tilsynet med et ganske omfattende nyt arbejdsområde og vil foranledige merudgifter. Selv om man stillede disse midler til rådighed for tilsynet — hvad jeg måske kunne tvivle lidt på man ville — vil jeg anse det for at være praktisk umuligt at stille en sådan administration på benene på forsvarlig måde inden for en meget kort frist. Jeg vil minde om, at vi i den seneste tid har trukket ret store vekslers på monopoltilsynet. Oven i pris- og avanceloven fra februar 1974 blev lagt avanceloven fra marts 1975, hvis administration ikke blev mindre byrdefuld ved gennemførelsen af momsindsættelsen. I slutningen af sidste folketings-samling bad vi også tilsynet tage kontrollen med lægemiddelpriserne på sig. Jeg tror, det er nødvendigt at give monopoltilsynet et pusterum, hvis vi ønsker alle opgaverne løst på fornuftig måde. Men min holdning til et lovgivningsinitiativ på dette område er positiv, og sagen vil blive fremskyndet med sigte på, at der kan fremsættes lovforslag i næste folketingsår.

K. J. Mortensen (S):

Vi behandler her to kommunistiske lovforslag, og jeg skal da ærligt indrømme, at da jeg læste forslaget om mærkning og skiltning, spekulerede jeg på, hvad jeg skulle kalde det. Nu har det selvfølgelig lige været jul, og så skal vi være lidt rare ved hinanden, men jeg havde ellers overvejet at kalde det en genfremsættelse af lovforslag nr. 149 fra 1970-71. Jeg overvejede også ord som plagiat, ligesom jeg tænkte på den lille sang om, at andres tanker var ham mer end nok, men jeg kom til det resultat, at jeg ville nøjes med at kalde det lidt drilleri. Jeg er næsten sikker på, at forslagsstillerne har læst, hvad den socialdemokratiske ordfører sagde i 1971, hvilket findes i Folketingsstidende 1970-71. sp. 4640, hvor der bliver sagt:

„Særlig beklageligt forekommer det dog, at regeringen ikke har fundet anledning til at fremsætte dette lovforslag, der dog har